

CLAUDIO CARMONA

Grup Municipal de
Cornellà En Comú Podem

PETITS GESTOS, GRANS IMPACTES

Hi ha gestos que, tot i semblar petits, acaben deixant una empremta profunda. Passejant per Sant Ildefons, a l'Avinguda Salvador Allende, vaig tornar a veure un dels pins que un veí jubilat del barri havia plantat anys enrere. Aquell pi havia crescut amb força. No només com a arbre, sinó com a símbol: **cuidar el nostre entorn dona fruits**, encara que no sempre siguin immediats.

A Cornellà, aquests petits gestos col·lectius formen part d'una manera d'entendre la sostenibilitat. El dissabte 31 de gener, organitzem amb Espigoladors una recollida de taronges dels tarongers de la ciutat. Un fruit que sovint es perd es transformarà en melmelada, evitant el malbaratament alimentari i **donant una segona vida a un recurs local**. És un exemple senzill però potent d'economia circular i compromís comunitari. Aquest mateix esperit inspira projectes com **Regensòl**, una iniciativa d'investigadors de la UB i pagesos on hem col·laborat cedint restes vegetals de poda, reutilitzant aquest recurs per a regenerar sòls agrícoles de forma natural.

Ara bé, si volem fer front al canvi climàtic, aquests gestos locals han d'anar acompanyats de polítiques planetàries. En aquest sentit, les dades són clares: Espanya lidera el creixement econòmic a Europa alhora que redueix les emissions de CO₂, **demostrant que prosperitat i acció climàtica no són incompatibles**. Fins i tot grans economies com la Xina han començat a mostrar una desacceleració d'emissions en sectors clau. La transició ecològica, per tant, no només és possible: és imprescindible.

A Catalunya ho sabem bé. El litoral mediterrani és una de les zones més exposades als efectes de l'escalfament global: sequeres extremes, incendis cada cop més intensos, episodis de pluges torrencials, onades de calor prolongades o la regressió del litoral. Per això, la lluita contra el canvi climàtic no és una qüestió abstracta, sinó una **necessitat que afecta la nostra vida quotidiana**.

Amb tot això, el gran repte que tenim al davant és l'electrificació: electrificar el transport, la indústria i els habitatges per reduir emissions i, alhora, **guanyar competitivitat i sobirania energètica**. No podem dependre del gas rus ni del petroli nord-americà. Apostar per l'electrificació és apostar per decidir aquí com produïm, com consumim i com ens protegim. En aquest sentit, Espanya té una oportunitat extraordinària. Les energies renovables poden ser la base d'una nova industrialització verda, capaç de generar llocs de treball, reforçar el teixit productiu i reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle que provoquen l'escalfament global. Rehabilitar habitatges o promoure el transport públic no és només una política climàtica, és una aposta de país social i econòmic.

Continuarem treballant perquè els petits gestos del dia a dia vagin de la mà de les grans decisions que cal prendre a escala global. Perquè el futur no s'improvisa: es planta, es cuida i es governa.